THE SHEPHERD OF ISRAEL

ENGLISH DEPARTMENT

Subscription Price
50 Cents A Year

Published Monthly by the Williamsburgh Mission to the Jews
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

FEBRUARY, 1924.
VOL. IV No. 5.

INTERESTING LETTER

The following letter needs no introduction. Below you will read the editor's answer to it.

I have read carefully your writings and also the articles in The Shepherd of Israel. I notice that you attribute Israel's calamities of massacre and persecution to the fact that Israel has rejected Jesus as their personal Saviour. How about the Armenians, the oldest Christian people on the face of the globe, yet they are massacred, so there is but one conclusion to draw and that is, the majority are ruling and overpowering the minority. Jesus no doubt was perfectly human and an apostle of peace; one of the noblest of souls, yet we cannot think of him as God, for new winds are beginning to blow. The modern Christian theologists are adopting Israel's view with reference to Jesus, and the Christian world today is more split up on their views than any other time in the history of the world. The good Christian views the calamities of the Jews and their persecution as a fulfillment of the holy writ and other classes of Christians claim it unchristian to partake in insulting Israel. But the fact remains that all antisemitic literature is distributed from denominational headquarters as I happen to know, and even converted Jews are everywhere as a hiss and by word of race prejudice.

B. BLUESTONE

The substance of the query in the above letter is why we attribute the persecution of the Jews to their rejection of Jesus as their Saviour? Are not the Armenians, the oldest Christian nation, in the same plight? Can we not therefore conclude that it is natural that the majority are overpowering the minority?

Let us begin with an illustration. If a patient refuses to take the medicine prescribed by the physician and he continues to suffer terrible pain, his suffering cannot be attributed to anything else than to the fact that he refused to take the remedy which would remove that which caused his sickness. Now let us apply this to Israel as a nation. We read the word of God spoken thru Moses in Deut. 28:25, "The Lord shall cause thee to be smitten before thine enemies; thou shalt go out one way against them, and flee seven ways before them; and shalt be removed into all the kingdoms of the earth." And again in the 37th verse we read "And thou shalt become an astonishment, a proverb, and a byword, among all nations whither the Lord shall lead thee."

In the beginning of that chapter God promised Israel that if they would hearken unto the voice of the Lord then all those blessings enumerated there shall come upon them. Now, if you please, read the book of judges and you will find again and again that when the children of Israel sinned against their God He delivered them "into the hands of their enemies round about" and when Israel repented, the Lord raised them up a deliverer. Read please your Bible, Moses and the prophets and you will then be a Jew inwardly. You will learn how God sent unto the children of Israel prophet after prophet during the time of the judges and the first Temple, but they refused to listen to the prophets; nearly everyone of God's messengers was persecuted and some of them were killed by the Jews during the first Temple. It is naturally hard for us Jews to bring that fact to our memory, but we must do so if we want to know the truth.

Now will you please turn to 2nd Chron. 36: 14-21 where we are told that both the priests and the people transgressed and polluted the house of the Lord. "They mocked the messengers of God and despised his words and misused his prophets until the wrath of the Lord rose against his people till there was no remedy." So you see that the Jews were destroyed because the wrath of God came upon them, and not because they were overpowered by a stronger nation did they suffer but because of their sin. As long as they did listen to God's word there was no such possibility as a stronger nation overpowering God's chosen People. Now if we are Jews inwardly we cannot argue and compare the Jews with the Armenians. God never spoke thus to any other nation, and it is only God who has delivered the Jews into the hands of their enemies according to God's intimation as it is written in Deut. 28.

To prove this point we have only to consider the fact that when the Armenian is being persecuted by the Turk for political reasons and when he finally succeeds in escaping the persecution in his country he may settle down in any other country in peace and safety. But it is not so with us Jews. We are being persecuted in every part of the world. Why is this? Why have we not at least been so much favored by the natural trend of affairs as the Armenian? Why after we have escaped the sword of Titus and settled down in Poland, Russia, Germany, Spain and other countries, where there was no Titus and no political reason and no political altercation, we have still been hated and persecuted just according to God's Word in Deut. 28.

Now does not this plainly point to the direct punishment of God because of our sins, if they accepted that remedy. At the them a remedy which would remove their sins, if they accepted that remedy At the time of the second Temple God sent Him concerning whom the prophets predicted hundreds and thousands of years beforehand. The prediction was that a Saviour would be born of a virgin and would save His people from their sin. Isa; 7:14, foretold the virgin birth of the Saviour. (The Hebrew) word there is Alma which is the most expressive word, implying the strongest definition of the word virgin). Just at the time of which the Angel told Daniel (chapter 9) that the Saviour would come and be killed for our sins, the Lord Jesus came and fulfilled not only that but many hundreds of prophecies foretold by the messengers of God If our fathers had received this Saviour and accepted his salvation we would have been saved from our sins and as a concomitant we would not have been persecuted. Just the same as when the patient takes the medicine his sickness ceases. But when our fathers rejected Him and we follow in our father's footsteps, we still suffer for the sins that our fathers have committed because we are committing the same sin by still rejecting the same Saviour that God sent.

The acceptance of Christ is not a matter of argument or speculation. It does not concern us Jews, the belief or disbelief of Gentiles. He has been sent to us Jews. He was born of a Jewish mother, He was brought up among Jewish people, He died among Jews. He was buried among Jews and raised up on the third day among Jews. He showed himself to five hundred Jewish people after His resurrection. We Jews are the ones to know God's word and to know and appreciate and accept and adore the Lord Jesus Christ as our Saviour, whether or no Gentiles accept Him. Belief in Christ does not mean to be assimilated. Just as American citizenship does not mean assimilation, so is faith in Christ. The Chinaman, the Englishman, the German, the Jew, the Irishman, with all their national idosyncrasies, are all one in Christ, for all have sinned and all must have a Saviour This is our Jewish religion and God wants that all the Gentiles should also become children of God by accepting the Lord Jesus Christ as their Saviour from sin. But not all the Gentiles have availed themselves of this open door of God. Only a few have accepted Him and those few are lovers of the Jewish people because they are the brethren of the Lord Jesus Christ according to the flesh. It is not true that Christians are antisemites. And it is not true that there is "a Christian world" for the world has nothing to do with Christ. The Christians are a peculiar people by themselves, chosen of God as the children of Abraham, the children of faith, children who love their neighbor as themselves, especially the Jews. It

(continued on the other side)

דעם קריסטליכען גלויבען.

אין שיקאגא זיינען אידען באפאלען א גרייז־גרויען זקן פון 73 יאהר און איהם געשלאגען מכת רצח, נור דערפאר ווייל ער גלויבט אין ישוע המשיח.

אין ברוקלין זיינען הונדערטע אידען באפאלען א מיסיאנס־הויז, האבען דארט אלעס צו בראכען און עס געוואלט פארברענען.

א יונגערמאן האט מיט איניגע טעג צוריק גע־קרוגען אזאלכע קלעפ פון אידען דא אין ברוקלין אז ער איז געפאלען חלשות אויף דער אידישער גאס, אויך נור דערפאר ווייל ער גלויבט אין ישוע המשיח. דיעזע און פיעלע אנדערע אזאלכע מעשים פון אידען, קענען זיכער ניט שאפען פריינדליכקייט פאר אידען.

ווער איז פעראנטווארטליך פאר דיעזע שרעק־ליכע רציחות ווען ניט יענע וועלכע העצען אויף דעם אינגאראנצען המון מיט אזאלכע פארגיפטעטע שרייבערייען, וועלכע שאפען א "פולווער־סקלאד" וואס קען אויפרייסען און אויס'הרג'ענען מי יודע וויפעל אידען, ווייל ס'פאראן אזאלכע קריסטען וואס לייענען אידישע בלעטער, און אזאלכע ווערטער ווערען מיט דער צייט פערוואנדעלט אין עקספלא־דירענדע שטאפען וואס קענען אויסשיסען דורך טויזענדע קאנאנען אזעלכע ווי פארד איז.

מיר וואס גלויבען אין ישוע המשיח ליידען באמת זעהר פיעל פון די שענדליכע ווערטער וואס אידישע צייטונגען שרייבען וועגען אונז, און רופען אונז מיט אלטע פערשימעלטע צונעמען, עס טהוט אונז אבער נאך מעהר וועה צו זעהן אין די ישימ־פערייען און אין די רציחות, א גרויסע געפאהר פאר'ן כלל ישראל. דיעזע מעשים מאכען פאר אונ־זערע אויגען פארביי שוועבען די בלוטיגע געשטאלט פון פאגראמען, גירוש'ען און שרעקליכע געשרייען פון אידישע מאמעס און זייערע קליינע עופה'לעך. דערפאר רופען מיר אייך אידען, געוואלט טהוט תשובה! לאמיר צייגען ליעבע, וועט מען אויך אונז ליעב האבען.

ווארפט אוועק די שנאה צו אייער ברודער ישוע המשיח און צו די וואס גלויבען אין איהם, און אזוי וועלען אויך אלע שונאי ישראל אוועק געווארפען ווערען.

"לעשט אויס דאס פייער פון שנאה" ווי אונזער סעקרעטערי טשארלעס ע. יוהז האט געזאגט, וועט אויך אויסגעלאשען ווערען דאס טליהענדע פייער אונטער אידישע פיס, וואס דראהעט אויסצוברעכען אין פארצעהרענדיגע פלאמען. "החיים והמות ביד הלשון". אין דער צונג אזוי אויך אין דער פען פון די מיטעלאלטערלישע העגד און שווארצע כוחות.

גרויסע אידען.

דיעזען מאנאט שטעלען מיר דאס בילד פון'ם גרויסען איד דר' דוד ביזענטהאל פון ריגא רוסלאנד.

ווען דוד איז אלט געווארען 18 יאהר האט ער באדארפט געהן צום אסענטירען. מ'איז געפאהרען צו רבי'ס מיט פדיונים און קוויטלעך. מ'האט גע־ריסען קברים, מ'האט זיך משתדל געווען אין הויכע פענסטער און געשמירט רעכטס און לינקס, אבי

דר. דוד ביזענטהאל

נור צו ראטעווען דוד'ן פון סאלדאטשינע, ער זאל חלילה ניט דארפען טרפות עסען און ניט ווערען א גוי. ס'האט אבער געהאלפען ווי א טויטען באנקעס. מ'האט איהם דוקא יא אסענטירט, און אין א געוויסער פינסטערער נאכט האט דוד גע־מאכט א "ויברח" איבער דער גרענעץ, און מיט צוויי חדשים שפעטער זעהען מיר איהם ארומשפאצירען אויף די גאסען פון ניו יארק.

אזוי שפאצירענדיג אויף קריסטי סטריט איז ער פארביי געגאנגען א מיסיאן וואו ס'איז געווען אין די ווינדוים תנ"ך'לעך מיט ברית חדשה'ס אין מעהרערע שפראכען. דאס ווארט "מיסיאן" און "ברית חדשה" איז איהם ביז דאמאלס לגמרי פרעמד געווען, און אויך איצט שטעהענדיג ביי די ווינדוי האט ער נאך אימער געמיינט אז דאס איז א מוכר ספרים סטאר און איז אריין געגאנגען קויפען א דאס קליינע ספר'ל "ברית חדשה" וואס ער האט קיינמאל פאר די אויגען געזעהן.

ס'פארשטעהט זיך אז דער מיסיאנאר האט איהם באלד צו פארשטעהן געגעבען וואס פאר א ארט דאס איז, ווי אויך דעם תמצית פון דעם ברית החדשה אז ישוע איז דער גואל ישראל, באזירנ׳ אויף די כתבי הקודש, אויף תורה נביאים וכתובים.

אונזער גרויסער איד האט זיך עפעס אזוי פאר־טיפט אין דעם ספר'ל אז ער האט לגמרי פארגעסען אז דער טאג איז שוין לאנג אוועק און ס'האלט שוין העט העט שפעט אין דער נאכט און ער לייענט נאך.

דוד האט ווי פיעלע אנדערע אידען קיינמאל ניט פארשטאנען פיעלע שטעלען פון תנ"ך. עס איז פאר איהם געווען א "ספר החתום". ער האט ביז איצט קיינמאל ניט פערשטאנען וועם זכריה הנביא מיינט אין קאפיטעל י"ב: "והביטו אלי את אשר דקרו". ד"ה, זיי, די אידען, וועלען ארויף בליקען צו מיר־זאגט גאט־צו דעם וועלכען זיי האבען צושטאכען. און אזוי האט ער קיינמאל ניט פאר־שטאנען וואס ישעיה הנביא מיינט ווען ער זאגט

אין קאפיטעל נ"ג: "והוא מחלל מפשעינו..." ד"ה, ער איז דורכגעלעכערט געווארען פאר אונזערע זינד. (אויף "יאנק חלל" אין ירמיה נ"א, מאכט רש"י "בחץ וברומח") ער האט דאס אבער ביז דאמאלס לחלוטין ניט פארשטאנען.

אין יענעם טאג דארט אין דער מיסיאן האט איהם דאס "אור הגנוז מששת ימי בראשית" אויס־געשיינט און האט איינגעזעהן וועמען די כתבי הקודש מיינען דערמיט. נעמליך, ישוע המשיח וועל־כער איז צושטאכען געווארען פאר אונזערע זינד, וועמעס הענד און פיס זיינען דירכגעלעכערט גע־ווארען, בעת מ'האט איהם אויפגענאגעלט אויפ'ן צלב אויפ'ן בארג גלגולת נאהענט צו ירושלים. פון יענעם טאג אן, האט ער בלב ונפש געגלויבט אז ישוע איז דער משיח אלהי יעקב.

הערענדיג אז דוד'ן איז א נייע ליכט אויפגע־שיינט, איז זיין פאטער גאר פינסטער געווארען פאר די אויגען: סטייטש, אזוי פיעל געלד געספענט, אזוי פיעל זיך משתדל געווען כדי איהם ארויס צו רייסען פון גוי'שע הענד ביים מיליטער און איצט איז ער גאר אויפס ניי געווארען א גוי.. וואס טהוט מען דא? מילא, פאהרט מען ווידער צום רבין, און פון רבין גראד קיין אמעריקא...... און מען זעהען מיר ווי דער פאטער וויל מיט כל הכחות דוד'ן אוועק נעמען פון ישוע המשיח. ער ווייס אבער ניט אז ישוע המשיח זאגט אין יוחנן י': "ולא יחטף ארון איש מידי". דער פאטער האט איהם נאקע פער־לייקענט און איהם געוואונשען.. אי, פרעגט שוין גאר ניט... דוד האט אבער געוואוסט אז גאט זאגט: "ויהפך ד' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ד' אלהיך.(דברים כ"ג) די קללות זיינען אויפ־געהאנגען געווארען מיט ישוע המשיח אויפ'ן צלב. אזוי ווי עס הייסט "כי קללת אלהים תלוי" און מיר בעקומען ברכות דערפאר.

אונזער גרויסער איד איז זייט דאמאלס געגאנ־גען מעלה מעלה אויף דער לייטער פון חכמה און הצלחה אין ישוע המשיח. ער איז אר"ם פון דער אוניווערזיטעט מיט דעם טיטעל "רעוו. דאקטאר". און אבישוין מ'האט איהם פון גרויסע קריסטליכע קהלות אנגעבאטען די שטעלע אלס זייער גייסטלי־כער צו זיין, האט ער אבער ליעבער פארגעצויגען מיסיאנאר צו זיין צו אידען, צו זיין איינען בלוט און פלייש, וועלכע ער האט געליעבט אהבת נפש און זיי אלערהאנד טובות געטהון.

דא אויפ'ן בילד זעהען מיר איהם אלס דירעק־טאר פון א בית יתומים וועלכעס ער האט מיט זיין גרויסער ענערגיע אויפגעריכטעט און האט פער־זארגט טויזענדע יתומים (אידישע און ניט־אידישע) מיט כל הצטרכות, און זיי אויפגעצויגען צו זיין גליקליכע מענשען אין ישוע המשיח וועלכער האט געזאגט: "ואני לא אעזבכם יתומים". (יוחנן 14, 18)

---

is therefore the duty of every Jew to accept Christ and preach him to the world and make this world safe for the Jew as well as for anybody else to live in peace and safety until the Lord Jesus Christ comes again to reign over the whole world forever and ever.

אלע געפאלען ווי שפּענדלעך אבער די אמונה אין דעם הייליגען משיח איז געבליבען אונבאריהרט.

דער איצטיגער קאנפליקט איז שוין אן אלטע מכה און גאר ניט ניי, אבער די אמונה איז משיח איז נאך עלטער און שטראמט פון גאט זעלבסט. מענשליכע אידעען און באגריפען שווימען אויף פא־א צייט, זיי ווערען אבער פארשלונגען פון דעם מעכטיגען שטראם וואס הייסט אמת, ווייל דע־אמת מוז תמיד גובר זיין. דערפאר מוז דיעזע אמונה אין משיח בלייבען גאנץ לנצח נצחים. דיעזע אמונה ווארפט ארויף די לייטער פון דער ערד ביז'ן הימעל וואס יעקב אבינו האט געזעהן אין חלום, און אויף דיעזע לייטער געהט מען ארויף מעלה מעלה ביז צו גאט ב"ה, געלייטערט און געהייליגט מיט א קרוין פון א שיינענדען ליכט אויף זייער קאפ, אזוי ווי ס'הייסט אין דניאל י"ב: "והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע ומצדיקי רבים ככוכבים לעולם ועד".

לאמיר איצט צוריק געהן צו דעם ענין פון דע־קירך־מלחמה, און אייך ליעבע לעזער אנפערטרויען דעם סוד פון דער גאנצער מחלוקה אין דער פרא־טעסטאנטישע קירכע.

די גלחים וואס שליידערען זייזערע פיילען כלומרש נעגען דעם גלויבען אין ישוע המשיח'ס גאטליכע געבורט, האבען גאנץ אן אנדערען ציעל מיט זייער שיסעריי. זייער ציעל־ברעט איז, דאס אידישע פאלק גופא. זייערע פארגיפטעטע מוחות זיינען אנגעפילט מיט אידען־האס, אזוי ווי פארד און זיין גלייכען, נור אויף אן אנדערען שטייגער.

ווי ס'איז אונז שוין גוט באקאנט האט זיך דער אנטיסעמיטיזם געיאוועט נאך אין דייטשלאנ־מיט פיעלע יאהרען צוריק. אנגעהויבען האט עס זיך דארט מיט די ביבעל קריטיקער. יענע האבען איינגעזעהן אז דער גאנצער כח פון אידישען פאלק באשטעהט אין'ם קריסטליכען גלויבען. זיי, די קריסטען האלטען עולם ומלואו פון'ם אידישען משיח ווייל דאס אידישע תנ"ך האט געגעבען א קאמפלע־טע און פאלשטענדיגע באשרייבונג פון דעם הייליגען משיח, און אזוי וויא דאס תנ"ך איז אמת איז אויך במילא ישוע המשיח אמת.

דיעזער פאקט, אז דאס קריסטענטום האלט דאס אידישע תנ"ך פאר הייליג, האט ארויסגערופען א געוויסע מאס ר ע ס פ ע ק ט פאר אידען אין דער קריסטליכער וועלט ד"ה, אין פראטעסטאנטישען קריסטענטום, וואו די ביבעל ווערט טאג טעגליך געלעזען און פארהייליגט, אבער ניט אזוי ביי די קאטאליקען וועלכע לייענען ניט די ביבעל נור זיי ווערען געפיהרט ביי זייערע גלחים אזוי ווי אידען ווערען געפיהרט פון זייערע רבנים.

די שונאי ישראל האבען אבער איינגעזעהן אז דער כח פון'ם פאלק ישראל שטעקט אין דער פרא־טעסטאנטישע קירכע וועלכע פערהייליגט יא די אידישע ביבעל, האבען זייא אנגעהויבען מיט דעם אלטען צרה'דיגען "הבה נתחכמה לו". זיי האבען אנגעהויבען צו קריטיקירען די ביבעל. צו געפינען פעהלער... אט דאס איז ניט אמת.. אט יענעס איז פאלש.... און אזוי נאך האבען זיי איינגערעדט דעם המון אז די גאנצע ביבעל איז עפעס א מין מא־כעניצע פון אידישע פאבעלס וכדומה.

ס'האט די שונאי ישראל שטארק געקרענקט

ווען זיי האבען געזעהן אז אין אן עת צרה אויף אידען, ווען מ'האט געמיינט אז אט אט שלינגט מען אונז איין לעולם ועד, דוקא דאמאלס האבען זיך א־בעראל געיאוועט גוטע קריסטען וואס האבען זיך געשטארקט אונזער שוואכע אומה צו פארטיידיגען, דערפאר האבען יענע גוים גענומען דאס שווערד פון קריטיק אין זייערע הענד כדי צו פער'מיאוס'ען דיא ביבעל ביי די קריסטען און זיי צו בעווייזען אז דאס תנ"ך איז ניט פון גאט געגעבען נייערט אויס־געטראכט פון אידען וועלכע זיינען "ליגנערס און שווינדלערס". אזוי־נאך האבען זיי תמיד געזוכט אונטערצוגראבען און חרוב מאכען אידענס פרעס־טידזש, איינפלוס און רעספעקט.

פיעלע פון דיא שוואכע קריסטען זיינען טאקע ארייננעשלעפט געווארען אין דער בלאטע פון דיא קריטיקער און זיינען געווארען פארביסענע אנטיסע־מיטען. די אנדערע אבער זיינען טריי געבליבען צום דבר ד' און די סטרא אחרא האט צו זיי קיין שליטא געקענט האבען.

אט דיעזע געשיכטע ווידערהוילט זיך איצט אין אמעריקא. דיעזע איינצעלנע גלחים, כופרים בדבר ד' ווילען מיט דעם אונטערהאקען די אידישע פליגלען מיט וועלכע אידען פליהען אביסעלע צו הויך דא אין אמעריקא. דיזע גלחים ווילען ביסלעכ־ווייז מאכען א תל פון אונז אידען. ווייל ווען גוים פערלירען די אמונה אין דער ביבעל בלייבט אין זיי א ביטערער האס צום איד, פארוואס מ'האט זייא אבגעפאפט מיט א "פאלשען בוך" און במילא אויך מיט א פאלשען משיח.

און אידען שטעהען און מאכען זיך לוסטיג איבער אזא טרויריגער ערשיינונג. דארף ניט די אידישע נשמה אויפציטערען איבער דעם פועל יוצא פון אזא עראייגנים! זאלען ניט בעסער אידען עדות זאגען אז "גאט און דער משיח" איז אמת! "אתם עדי נאם ד'. (ישעיה מ"ג) ניט פאלגען די ראביים מיט זייערע אפיקורסית, נייערט דעם דבר ד' וואס וועט אלע שונאי המשיח איבערלעבען.

דער פארווערטס און דאס טאגעבלאט

מ'ר סעמיועל קאפלאן האט אונז צוגעשיקט צוויי עדיטאריעלס. איינס פון פארווערטס און איינס פון "טאגעבלאט", פערלאנגענדיג אז מיר זאלען דאריבער קאמענטירען.ביידע עדיטאריעלס זיינען זעהר לאנג, און מיר קענען נור דעם תמצית, די סובסטאנץ פון ביידע ציטירען.

דער פארווערטס שרייבט זיין ארטיקעל, אונ־טער דעם נאמען "קריסטמעס", בזה הלשון:

"עס איז געווען א גרויסע עהרע פאר דעם אי־דישען פאלק, וואס די גוים, זוכענדיג א בעסערען גאט, האבען זיי איהם געפונען גראד ביי אונז אידען. אין דער רעליגיעזער הינזיכט זיינען מיר מיט די קריסטען גאנץ נאהענטע מחותנים. די אידען הא־בען פון אימער אן געקוקט פון אויבען אראפ אויפ'ן קריסטענטום, און די קריסטען האבען זיי דאס קיינ־מאל ניט געקענט מוחל זיין... "די פריינדשאפט צו קבצנים יעדען קריסטמעס איז גרויס. מ'קארמעט מיט ענדיקעס די אומגליקליכע... מען באקלייד דיא נאקעטע, און מ'באזארגט מיט שיך דיא בארוועסע. און אלע זיינען געריהרט, אי די וואס געבען אי דיא וועמען מ'גיט.... אלע פיהלען זיך, אויב ניט וויא בריעדער און שוועסטער, איז אמווייניגסטענס וויא מיט־מענשען. "היפאקריטסטווא"? ניין! די גרוי־סע מאיאריטעט איז גאנץ ערענסט אין דעם גרויסען טאג פון קריסטמעס מיינען זיי ווירקליך פריעדען אויף דער ערד, און פריינדשאפט צווישען מענשען. דערפאר איז דאס א שעהנער יום טוב... "ווארפט אוועק דעם רעליגיעזען טייל און עס בלייבט איבער א שעהנער מענשליכער יום טוב. דיא פייערונג פון דעם געבורטסטאג איז פון דעם ב ע ס ט ע ן מענש וואס א מענשען מוטער האט ווען געבוירען, וואס איז גראד געווען א "איד", אונזער לאנדסמאן. און ווען אלע קריסטען פייערען זיין געבורטסטאג, מע־גען מיר אידען עס אודאי מיטפייערען".

דער טאגענבלאט שרייבט ווידער, אז: "דאס איז אן ארבייט פון פראפאגאנדע געגען אידענטום. געגען אלעם וואס איז אידיש. אן ארבייט פון פאר־ניכטונג און צושטערונג... "דער פארווערטס איז געגען אמונה ווען עס האנדעלט זיך וועגען דער אידי־שער אמונה, ער איז אבער פאר אמונה ווען עס האנדעלט זיך וועגען דער גוי'שער אמונה".

אונזער קורצע באמערקונג אויף דיעזע צוויי ארטיקלען איז, אז איינס פארטרעט די בילדונג פון א מאדערנעם געלערנטען, און דאס צווייטע פרא־פאגאנדירט דעם איגנאראנץ פון מיטל־אלטער. איינס ענטהאלט א שריט נעהנטער צו א לעזונג פון דער אידישער פראבלעמע, און דאס צווייטע ברינגט א גרעסערען פלאנטער אין דער אידישער גאס.

מיר מיינען ניט דא צו פערטיידיגען דעם "פאר־ווערטס", ער קען שוין זיין שטעטעל אליין באש־טעהן. דעם אמת מוז מען אבער אנערקענען. דער פארווערטס שרייבט ניט אז קריסטמאס זאל געפיי־ערט ווערען ביי אידען פון אן אמונה שטאנדפונקט, ווייל ער זאגט דאך דארט בפירוש "ווארפט אוועק דעם ריליגיעזען טייל און עס בלייבט איבער א שעה־נער מענשליכער יום טוב". אין דיעזען זין, מעגען אידען פייערען דיעזען יום טוב פונקט אזוי ווי זיי פייערען דעם "פיערטען דזשוליי" אדער "וואשינג־טאנס געבורטסטאג". דערפאר איז דעם טאגעבלאטס אויסדרוק: "אן ארבייט פון פראפאגאנדע געגען אי־דענטום.... און אז ער איז פאר אמונה ווען עס האנ־דעלט זיך וועגען דער "גוי'שער אמונה", שטארק אי־בערטריבען און זעהר ווייט פון אמת.

עס פאסט זיך גאר ניט פאר א רעפרעזענטאטיף פון די ארטאדאקסען, וואס פארטיידיגט כלומרש די אידישע אמונה, אזוי עפענטליך עובר צו זיין אויף "לא תענה ברעך עד שקר"! מילא ווען א איד זינדיגט געגען גאט איז די עבירה נוגע נור זיין אייגענע פער־זאן, ווען ער פארפיהרט אבער אידען מיט איינפלאנ־צען אין זייער הערץ א שנאה צו א מנהג פון דער קולטורעלע מדינה וועלכע איז פריינדליך צו אידען און גיבט זיי פרייהייט און גלייכבארעכטיגונג, בא־געהט ער א שווערע זינד געגען דעם אידישען פאלק בכלל.

פאר וואס האט מען דען פיינד דעם איד או־מעטום? יא, ווייל ער האט ניט נור א פרייע צונג, נור אויך ווייל ער האט לאנגע הענד (ידי עשו) געגען

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

אני הוא הרעה הטוב יוחנן 10 - 11

רֹעֵה יִשְׂרָאֵל

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל לד 23

א מאנאט'ס בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח

Subscription Price 50 Cents A Year

Published Monthly by the Williamsburgh Mission to the Jews
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

FEBRUARY, 1924.
VOL. IV No. 5.

די קירך מלחמה ציטערט אויף די אידישע נשמה

זייט איניגע מאנאטען לייענען מיר אין דיא אידישע צייטונגען וועגען עפעס א מלחמה אין דער קירך. קאלומס מיט לאנגע ארטיקלען באפעפערט מיט אידישע חכמה'ער זיינען געווען אנגעפילט אין דיא אידישע בלעטער, אלץ וועגען "דע־מחלוקה אין דער פראטעסטאנטישע קירך".

איין טאג לייענט מען, בכן, "גלחים האלטען מלחמה איינע מיט די אנדערע, מיט קאנאנען און מיט באמבעס". אן אנדערעס מאל לייענט מען, אז "דיא מחלוקה צווישען די פונדאמענטאליסטען און מאדערניסטען האט שוין צושפליטערט די עיקרים פון דעם פראטעסטאנטישען קריסטענטום אין דער אמעריקאנער קירך". און ווידער אן אנדערן טאג לייענט מען גאר וועגען א יאמערליכען קלאג איבערן "קריסטמאס נעביך", באדווירענדיג די קריסטליכע שכנים אין אמעריקא וואס האבען אזא פארשטערטען קריסטמאס. און ווער קען דען גאר באשרייבען די פארפוילטע חכמה'לעך וואס יענע עדיטארס האבען פאבריצירט מיט זייערע מוחות איבער דעם געבורט פון יעזוס. נעהמליך, פון א בתולה.

דיא פען פון יענע שרייבערלעך האט זיך אזוי צושפיעלט איבער דיעזער טהעמא, אז ס איז פשוט געווען "ליהודים.. " זיי האבען געמאכט עפעס אזא מאדנעם איינדרוק איבערן אידישען לעזער, ווי ס'וואלטען זיך שוין אלע אנדערע טהעמאס לגמרי אויסגעשעפט, און ס'איז מעהר קיין אנדערע פאראן אינער וועלכע צו שרייבען ווי נור פון דער "קירך מלוימה".

קארג אידישע פראבלעמען איז פאראהאנען? פאר וואס ניט בעסער באקאנט מאכען דעם אידישען לעזער מיט אידישער היסטאריע וואס די מעהרסטע האבען לגמרי קיין אהנונג ניט? און פאר וואס ניט בעסער אנפילען אזא קאלום מיט א קאפיטעל פון'ם תנ"ך און עס באלעהרען דעם אידישען לעזער, ווי צב"ש דאס 53טע קאפיטעל פון ישעיה הנביא, זאל דער אידישער עולם עפעס לערנען און א בעגריף האבען איבער די גרויסע אוצרות וואס איז אין אזא קאפיטעל איינגעוויקעלט! נעמליך דעם גרויסען ריינעם אמת פון דער אידישער ישועה וואס איז ערפילט אין ישוע המשיח.

לאמיר נור אקארשט זעהן, וואס איז דען דא גאר פאר א שמחה אויף יענע עדיטארס? בכן, איניגע גלחים האבען אבגעלייקענט די קריסטליכע אמונה: פארוואס נישט בעסער וויינען און טרויערען איבער דעם פועל יוצא פון אזא מאדנע כפירה?! (אזוי ווי מיר וועלען שפעטער אין דיעזען ארטיקעל בעווייזען) און פאר וואס ניט קלאגען און טרויערען איבער דעם, וואס אידישע רבנים, רעדעל־פיהרער, לייקענען אב די עיקרים פון דער אידישער אמונה?

אט האט דער הייסער ציוניסט, דער ראבי וויז, גע'דרש'ענט, בכן: "מיר אידען גלויבען אז דער תנ"ך איז ניט דער בוך פון גאט נייערט פון מענשען, און איניגע קאפיטלעך אדער ספרים פון תנ"ך זיינען לחלוטין פאלש". איא, א פיינע דרשה!! א צווייטער ראבי אין ניו יארק לייקענט גאר עפענטליך אז דיא "עשרת הדברות" זיינען נישט פון גאט און ער וויל מאכען א נייע "עשרת הדברות". איינע פון דיזע חברה האט אין זיין צאצקעדיגען טעמפעל אגיטירט אז אידען זאלען לגמרי באזייטיגען דעם אידישען יום כפור: ניט ווויסענדיג אז ווען אידען וועלען איהם פאלגען און טאקע אבשאפען דעם יום כפור, וועלען אידען איהם ברויכען אויף ערב יום כפור...

עס פרעגט זיך דא, וויאזוי קענען זיך אידען לגמרי לוסטיג מאכען איבער יענעמס צרות מצאיניגע אפיקורסישע גלחים, און פערשווייגען אייגענע קלאגען מצד אידישע רבנים?

ווען איניגע גלחים זיינען כופר אין דיא תורה הקדושה איז שוין ניט אזא חידוש, וויל זייערע עלטערן זיינען קיינמאל ניט געשטאנען ביים "הר סיני". אבער אידען, דארפען נאך איצט הערען דעם עכא פון יענע "קולות וברקים", יא, זיי דארפען נאך איצט הערען דעם ווידער־קול פון דעם "נעשה ונשמע" וואס אונזערע עלטערן האבען דאמאלס בפה אחד אויסגעשריגען, און דאס דארף נאך היינט דער איד א טרייסעל געבען ביי דער נשמה. צום סוף הערט מען גאר, רבנים, מנהיגים, און פיהרערס פון ציוניזם און פון אידישע קהלות, אז זיי גלויבען ניט אין דעם דבר ד'? געוואלד וואס טהוט זיך דא? וויאזוי קען מען דאס בעגרייפען? און וואס זאגען דרויף די צוויי מיליאן אידען אין גרויס־ניו־יארק? זיי שווייגען? איז דאס הלילה, א "שתיקא כהודאה דמיא"? הייסט דאס, אז אלע אידען זיינען מסכים אויף ראבי וויז'ם מאמר אז, "מיר אידען גלויבען אז די תורה איז ניט פון גאט נייערט פון מענשען"? אלא ניט, ווארום פראטעסטירט מען ניט דאגעגען?

זעהט איהר שוין, די אמת'ע קריסטען פראטעסטירען יא געגען יענע גלחים וואס לייקענען אין דער תורה. זיי טהון אזוי ווי גאט זאגט דורך ישעיה הנביא: "כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם.."

ניין, זיי שווייגען שוין גאר ניט, זיי קעמפפען פאר דער אידישער תורה, וויל וויבאלד מ'לייקענט אב די געטליכע געבורט פון הייליגען משיח, לייקענט מען במילא אב דאס תנ"ך וועלכעס זאגט אויז וועגען זיין געבורט. נעמליך אין ישעיה ז, 14 הייסט עס: "הנה העלמה הרה ויולדת בן וקראת שמו עמנואל". (דאסווארט "עלמה" מיינט "פערהוילעני", "פארבארגען", "בעהאלטען", פון לשון "עלם".. עס איז א שטארקערער אויסדרוק אלס דאס ווארט "בתולה". דאס ווארט "עלמה" באצווינגט דעם מוח פון יעדען בעל לשון עברית צו בעגרייפען אז דאס מיינט מען אן אבסאלוט אונשולדיגע יונגפרוי.)

סא'יז באמת א חילול השם אז קריסטען און ניט אידען, זאלען קעמפפען פאר דער אידישער תורה, און צו דער זעלבער צייט מאכען אידען ניט נור א שווייג אויף די מעשים תעתועים פון זייערע פיהרער נייערט זיי מאכען זיך נאך לוסטיג איבער דער כפירה פון איניגע גלחים, וואס ס'קאן אונז נאך גאנץ טייער קאסטען.

ניט געזארגט, עדיטארס און שרייבער, מענשליכע שווארצע כחות קענען ניט צושטערען די עיקרי אמונה אין ישוע המשיח וועלכע זיינען אוועקגעשטעלט געווארען אויף די יסודות התורה והנביאים. קיין כוואליע פון אפיקורסית, קיין שטורם פון לצים (סיי אידישע סיי גוי'שע) קען דיעזע עיקרים פון אונז ניט ריהרען. פיעל גרעסערע חכמים און איינפלוסרייכע קעפ אלס די איצטיגע גלחים האבען דאס געוואלט טהון און ניט געקענט. דיעזע פיינדשאפט צום משיח איז נישט אנדערש אלס א פראדוקט פון שטן, פון דעם נחש הקדמוני. יא, דער שטן גופא האט אויפגעהעצט די סנהדרין מיט די כהנים גדולים, דעם גרויסען צעזאר, נערא, דעם מעכטיגען קעניג יוליאן און פיעלע אנדערע פרינציפאליטעטען און גאנצע נאציאנען צו פיהרען מלחמה געגען דעם הייליגען משיח, דעם גואל ישראל, און האבען עס ניט געקענט אויספיהרען. די שונאי המשיח זיינען

Entered as second class matter April 14, 1922 at the Post Office at Brooklyn, N. Y. under the Act of March 3, 1879